

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Josefem Strakou ve věci

žalobce: **J. R.**

bytem X

zastoupený advokátem Mgr. Kamilem Fotrem
sídlem Bystrá 2430/12, 193 00 Praha 9

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**

sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 6. 5. 2021, č. j. 167476/2020/KUSK-OLPPŘ/
KLU,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný částečně změnil výrok rozhodnutí Městského úřadu Poděbrady ze dne 14. 10. 2020, č. j. MUEPDY/0060467/DOP/ 2020/SMi (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím (po změně provedené žalovaným) byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 285/2018 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

dopustit z nedbalosti tím, že dne 13. 2. 2020 ve 20:50 hodin na 36 km dálnice D 11 ve směru na Hradec Králové řídil vozidlo tov. zn. S, L., VIN (*Vehicle Identification Number – pozn. soudu*) X, na němž v rozporu s § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu nebyly umístěny tabulky registračních značek, přičemž za pátým sklem zadních dveří byla umístěna neplatná zvláštní registrační značka za účelem jízdy z místa prodeje do místa registrace silničního vozidla. Za uvedené jednání byl žalobci uložen správní trest pokuty ve výši 5 000 Kč a zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Žalobci byla dále uložena povinnost uhradit náklady přestupkového řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobce v žalobě předně namítá, že žalovaný dostatečně nevypořádal jeho odvolací námítky, čímž zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti. Konkrétně žalobce odkazuje na odvolací námítky týkající se neurčitosti výrokové části prvostupňového rozhodnutí, nedostatečného odůvodnění prvostupňového rozhodnutí a nevypořádání jeho podání ze dne 22. 7. 2020. Dále uvádí, že z prvostupňového ani napadeného rozhodnutí nejsou patrné úvahy správních orgánů při posuzování věci. Podle žalobce rovněž žalovaný zasáhl do jeho práva na spravedlivý proces, jelikož odvolání neprojednal v celém rozsahu.
3. Žalobce dále namítá, že správními orgány popsany skutek a jeho právní kvalifikace neodpovídají podkladům ve správním spise. Žalobce má za to, že jeho jednání nebylo způsobilé naplnit formální ani materiální stránku skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o silničním provozu. Podle žalobce navíc nebyla v průběhu přestupkového řízení nijak prokázána neplatnost zvláštní registrační značky. Žalobce rovněž namítá, že byl oprávněn řídit vozidlo v rámci manipulačního provozu se zvláštní registrační značkou X podle § 38b zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 193/2018 Sb. (dále jen „zákon o podmínkách provozu vozidel“), kterou na zadní sklo v souladu s odst. 6 tohoto ustanovení umístil prodejce vozidla. V této souvislosti žalobce upozorňuje, že platnost zvláštní registrační značky závisí na jejím umístění na silniční vozidlo, nikoliv na vyplnění příslušných náležitostí, přičemž podotýká, že ve vztahu k okolnostem umístění této značky si správní orgány neopatřily žádné důkazy (zejména evidenční knihu prodejce). Dále zdůrazňuje, že umístění zvláštní registrační značky bylo zaznamenáno v evidenční knize prodejce, takže vnější identifikace vozidla byla zajištěna, vlastníka i provozovatele vozidla bylo možné snadno dohledat, a zcela jistě tak nedošlo ke společensky škodlivému protiprávnímu jednání.
4. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě uvádí, že zvláštní registrační značka podle § 38b odst. 1 písm. b) zákona o podmínkách provozu vozidel na zadním skle žalobcova vozidla nebyla řádně vyplněna, zejména na ní nebyla vyznačena doba platnosti. Odkazuje přitom na fotodokumentaci založenou ve správním spise. Žalovaný dále upozorňuje, že na základě této značky lze vozidlo nezapsané v registru silničních vozidel provozovat na pozemních komunikacích pouze za účelem jízdy z místa prodeje do místa registrace silničního vozidla. Podle žalovaného je přitom vyloučeno, že by byl žalobce několik dní po koupi vozidla ve 20:50 hodin na cestě z místa prodeje do místa registrace silničního vozidla.
5. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, v níž opakovaně zdůraznil, že přestupek podle § 125c odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o silničním provozu nespáchal, jelikož na zadním skle vozidla byla umístěna zvláštní registrační značka. Podle žalobce se

tak nabízel postih podle § 83 zákona o podmínkách provozu vozidel. Žalobce dále upozorňuje, že s ohledem na nízkou kvalitu pořízené fotodokumentace nebylo nijak prokázáno, že zvláštní registrační značka nebyla řádně vyplněna.

II. Skutková zjištění ze správního spisu

6. Policie České republiky (dále jen „policie“) zaslala správnímu orgánu I. stupně oznámení o přestupcích podle § 125c odst. 1 písm. a) bodu 1 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jichž se měl dne 13. 2. 2020 dopustit žalobce tím, že neměl na vozidle umístěnou tabulku registrační značky a dále při kontrole nepředložil osvědčení o registraci vozidla. Žalobce se k tomuto podezření při silniční kontrole nevyjádřil. Přílohou oznámení byly tyto podklady:
 - úřední záznam ze dne 13. 2. 2020, č. j. KRPS-41847-1/PŘ-2020-0100043, podle kterého policejní hlídka zjistila, že žalobce řídil vozidlo, na kterém nebyla umístění přední ani zadní tabulka státní poznávací značky. Vozidlo mělo pouze na zadním skle umístěnou registrační značku X, na které však nebylo uvedeno datum vydání ani žádné další údaje. Řidič při silniční kontrole nepředložil osvědčení o registraci vozidla;
 - fotodokumentace pořízená hlídkou při silniční kontrole zachycující zejména přední a zadní pohled na žalobcovo vozidlo, detail zvláštní registrační značky na zadním skle, VIN kód vozidla, zelenou kartu (mezinárodní osvědčení o platném pojištění odpovědnosti z provozu vozidla) a smlouvu o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla s platností od 6. 2. 2020;
 - evidenční karta řidiče.
7. Správní orgán I. stupně následně žalobci oznámil zahájení přestupkového řízení a předvolal ho k ústnímu jednání. Při ústním jednání žalobce s obviněním ze spáchání předmětných přestupků nesouhlasil. Ve vyjádření ze dne 22. 7. 2020 zejména zdůraznil, že k vozidlu dosud nebyly vydány registrační značky, technický průkaz ani osvědčení o registraci vozidla, přičemž podotkl, že vozidlo bylo označeno zvláštní registrační značkou vydanou prodejcem, a proto nic nebránilo jeho vnější identifikaci. Žalobce se dále hájil tím, že vozidlo krátce před silniční kontrolou zakoupil a převážel jej za účelem provedení evidenčních úkonů.
8. V průběhu přestupkové řízení správní orgán I. stupně dále opatřil výpis z centrální evidence vozidel, podle kterého nebylo vozidlo ke dni 24. 2. 2020 registrováno. Správní orgán I. stupně dále opatřil výpis z databáze České kanceláře pojistitelů, podle kterého byl žalobce evidován jako vlastník vozidla od 6. 2. 2020.
9. Dne 14. 10. 2020 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, jímž uznal žalobce vinným jednak ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o silničním provozu, jehož se měl dopustit tím, že na jím řízeném vozidle nebyla umístěna tabulka státní poznávací značky, jednak ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, jehož se měl dopustit tím, že v rozporu s § 6 odst. 7 písm. a) téhož zákona u sebe při řízení neměl osvědčení o registraci vozidla. V odůvodnění uvedl, že skutkový stav byl dostatečně zjištěn na základ pořízené fotodokumentace a dalších podkladů založených ve správním spise s tím, že zvláštní registrační značka nebyla prodejcem vyplněna, a proto byla neplatná. Argumentaci žalobce, že vozidlo krátce před silniční kontrolou zakoupil a převážel jej za účelem registrace, považoval správní orgán I. stupně za

účelovou a neodpovídající skutečnosti s tím, vlastníkem vozidla byl nejpozději od 6. 2. 2020, tedy týden před provedením silniční kontroly.

10. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž argumentoval v zásadě obdobně jako později v žalobě s tím, že registraci vozidla následně neprovedl z důvodu odstoupení od kupní smlouvy.
11. Dne 6. 5. 2021 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, jímž částečně změnil prvostupňové rozhodnutí ve výroku o vině z důvodu, že skutkovou větu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o silničním provozu neshledal za dostatečně určitě naformulovanou s tím, že osvědčení o technické způsobilost vozidla nebylo v době spáchání přestupku vydáno, a proto jím žalobce ani nemohl disponovat. V podstatných zjištěních se však zcela ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně.

III. Posouzení věci soudem

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ř. s.“)], přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první ř. s.).
13. Soud o žalobě rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 ř. s. bez nařízení jednání. Soud nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu. Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
14. Pokud jde o obecně formulovanou námitku nepřezkoumatelnosti, soud konstatuje, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, z jakého skutkového stavu správní orgány vycházely, jak vyhodnotily pro věc rozhodné skutkové okolnosti a jak je následně právně posoudily. Z napadeného rozhodnutí rovněž vyplývá, že na odvolací námitky bylo dostatečným způsobem reagováno, byť způsobem pro žalobce nepříznivým (viz str. 6-7 napadeného rozhodnutí). Právě na základě odvolací námitky žalobce ostatně žalovaný přistoupil ke změně výrokové části prvostupňového rozhodnutí. Neobstojí rovněž povšechné tvrzení žalobce o tom, že žalovaný dostatečně nepřezkoumal důvody vydání prvostupňového rozhodnutí. Argumentoval-li žalobce tím, že správní orgány nereagovaly na jeho podání ze dne 22. 7. 2020, soud odkazuje na str. 3 prvostupňového rozhodnutí, na které se správní orgán I. stupně tímto podáním dostatečně zabýval. Nelze navíc přehlédnout, že žalobce s obsahem napadeného rozhodnutí věcně polemizuje a klade vůči němu vlastní oponenturu, což by u nepřezkoumatelného rozhodnutí těžko připadalo v úvahu. Soud proto shledal napadené rozhodnutí plně přezkoumatelným.
15. Soud neshledal důvodným ani obecně namítaný zásah do práva na spravedlivý proces. Žalobce blíže nespecifikoval, jakým způsobem měly správní orgány porušit procesní pravidla, ani jak by jejich případné porušení mělo ovlivnit zákonnost napadeného rozhodnutí. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobce spekulativně domýšlel žalobní argumentaci. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta [srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78].

16. Soud se dále zabýval námitkou, že správními orgány popsany skutek a jeho právní kvalifikace neodpovídají podkladům ve správním spise.
17. V posuzované věci byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o silničním provozu, kterého se dopustí fyzická osoba „*tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo, na němž v rozporu s jiným právním předpisem není umístěna tabulka státní poznávací značky (dále jen „registrační značka“) nebo je umístěna tabulka registrační značky, která nebyla vozidlu přidělena.*“
18. Podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu je řidič mj. povinen „*užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem.*“
19. Podle § 38b odst. 1 písm. b) zákona o podmínkách provozu vozidel „*[s]ilniční vozidlo, jehož technická způsobilost byla schválena a které není zapsáno v registru silničních vozidel, lze na pozemních komunikacích provozovat pouze za účelem jízdy z místa prodeje do místa registrace silničního vozidla.*“ Podle odst. 5 téhož ustanovení „*[s]ilniční vozidlo, které je na pozemních komunikacích provozováno podle odstavce 1 písm. b), musí být opatřeno platnou tabulkou se zvláštní registrační značkou. Obecní úřad obce s rozšířenou působností přidělí prodejci na jeho žádost zvláštní registrační značky pro tento účel a vydá tabulky s těmito značkami a evidenční knihu. Evidenční knihu lze vydat opakovaně na žádost prodejce; k žádosti se přiloží použitá evidenční kniha.*“ Podle odst. 6 téhož ustanovení „*[p]rodejce je oprávněn umístit tabulku se zvláštní registrační značkou přidělenou podle odstavce 5 pouze na silniční vozidlo, které prodal; tato registrační značka je platná po dobu 10 dnů ode dne umístění. Prodejce na zvláštní registrační značce s omezenou platností vyznačí dobu její platnosti a umístění značky zaznamená v evidenční knize.*“
20. Bližší podmínky ohledně umístění zvláštní registrační značky pro jízdu z místa prodeje do místa registrace silničního vozidla stanoví vyhláška č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel, ve znění vyhlášky č. 40/2020 Sb. (dále jen „vyhláška o registraci vozidel“) a její přílohy.
21. Soud se zcela ztotožňuje se závěrem správních orgánů, že na žalobcem řízeném vozidle nebyla umístěna žádná platná registrační značka, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o silničním provozu. Z fotodokumentace založené ve správním spise (zejména snímků *IMG_1342.JPG*, *IMG_1335.JPG* a *IMG_1339.JPG*) jednoznačně vyplývá, že předmětné vozidlo nemělo vpředu ani vzadu umístěnu tabulku se standardní registrační značkou, přičemž zvláštní registrační značka podle § 38b odst. 1 písm. b) zákona o podmínkách provozu vozidel nebyla vyplněna, a proto ji nebylo možné považovat za platnou. Snímky přitom byly pořízeny ve zcela dostatečné kvalitě, takže je z nich bez jakýchkoliv obtíží patrné, že zvláštní registrační značka sice byla v souladu s § 26 odst. 3 vyhlášky o registraci vozidel označena 7 specifickými znaky (X) a poučením „*Platí 10 pracovních dnů*“, nicméně pole „*Datum přidělení*“, „*Razítko*“ a „*Podpis*“ na ní zůstala nevyplněna. Vzhledem k tomu zvláštní registrační značka nesplňovala zákonné požadavky, jelikož z ní nebylo možné určit, kdo a kdy ji za zadní sklo vozidla umístil. Neobstojí tak tvrzení žalobce, že neplatnost zvláštní registrační značky nebyla v průběhu přestupkového řízení nijak prokázána. Jak přitom dovodil NSS v rozsudku ze dne 21. 3. 2018, č. j. 7 As 106/2017 - 23, jednání spočívající v řízení vozidla s nevyplněnou (a tudíž neplatnou) registrační značkou naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o silničním provozu. Zcela lichá je tak argumentace žalobce, že zjištěné protiprávní jednání

bylo nesprávně právně kvalifikováno, resp. že se nabízel postih za některý z (blíže nespecifikovaných) přestupků podle § 83 zákona o podmínkách provozu vozidel.

22. Žalobci rovněž nelze dát za pravdu v tom, že by platnost zvláštní registrační značky závisela pouze na jejím umístění na silniční vozidlo, nikoliv na jejím vyplnění. V případě zvláštní registrační značky podle § 38b odst. 1 písm. b) zákona o podmínkách provozu vozidel je důležité, aby na ni byl uveden údaj o datu jejího přidělení, na základě kterého by bylo možné zjistit, zda je v daný okamžik (stále) platná (srov. citaci v bodě 19 tohoto rozsudku). V opačném případě by v zásadě kterýkoliv řidič mohl se značkou pro jízdu z místa prodeje do místa registrace jezdit po neomezenou dobu, což směřuje proti smyslu tohoto institutu a ohrožuje zájmy chráněné zákonem o silničním provozu. Podstatné je rovněž opatření zvláštní registrační značky otiskem razítka a podpisem oprávněné osoby (tj. prodejce vozidla), aby bylo možné údaje uvedené na značce v případě pochybností porovnat se záznamem v evidenční knize přidělené prodejci obecním úřad obce s rozšířenou působností. Bez těchto údajů totiž nelze ověřit, zda se jedná o originál zvláštní registrační značky, který na vozidlo skutečně umístil prodejce, nebo o pouhou napodobeninu takové značky z obvyčejného tvrdého papíru zelené barvy [srov. § 29 odst. 2 písm. f), odst. 3 a přílohu č. 26 písm. c) bod 1 vyhlášky o registraci vozidel]. Vzhledem k tomu nelze ani správním orgánům vytýkat, že si neopatřily další důkazy k umístění zvláštní registrační značky (např. evidenční knihu prodejce), jelikož pro dovození přestupkové odpovědnosti žalobce nebyly tyto okolnosti jakkoliv relevantní. Nutno podotknout, že žalobce v průběhu přestupkového řízení doplnění dokazování v tomto směru ani nepožadoval. Z hlediska skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o silničním provozu však postačovalo pouze prokázat, že žalobce řídil na pozemní komunikaci vozidlo, které nebylo vybaveno řádnými registračními značkami. Fotodokumentace založená ve správním spise přitom poskytuje pro tento skutkový závěr zcela dostatečný podklad.
23. Pakliže se žalobce s odkazem na § 38b odst. 6 zákona o podmínkách provozu vozidel snažil odpovědnost za správné vyplnění zvláštní registrační značky přenést na prodejce vozidla, soud konstatuje, že žalobce si i jako laik měl být vědom toho, že umístěná značka neobsahovala potřebné údaje, a proto ji nebylo možné považovat za platnou (srov. již citovaný rozsudek NSS ze dne 21. 3. 2018, č. j. 7 As 106/2017 - 23, bod 19). Bez platné registrační značky přitom nemohl vozidlo užívat k provozu na pozemních komunikacích.
24. Soud se dále zabýval žalobním bodem týkajícím se otázky materiálního znaku přestupku, tedy společenské škodlivosti jeho činu. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008 - 45, č. 2011/2010 Sb. NSS, k naplnění materiálního znaku přestupku uvedl, že obecně lze „vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek.“ V případě citovaného rozsudku takovou výjimečnou okolností bylo překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci o pouhé 2 km.h⁻¹ a dále skutečnost, že k překročení rychlosti mělo dojít na přehledném úseku v místech s

nízkou hustotou provozu při výjezdu z obce. V nyní posuzované věci však nelze dospět k závěru, že by se k okolnostem žalobcova jednání přidružily významné okolnosti, jež by vylučovaly porušení nebo ohrožení veřejného zájmu, za který je v posuzované věci možné označit zájem na tom, aby silniční vozidla byla při provozu na pozemních komunikacích snadno identifikovatelná, případně aby neplatné registrační značky nebyly zneužity k jiné protiprávní činnosti, např. krádeži automobilů či provozování technicky nezpůsobilých vozidel (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 16. 8. 2021, č. j. 52 A 2/2021 - 39, bod 30). Žalobce ostatně takovou významnou okolnost nespecifikoval v průběhu přestupkového řízení, ani později v žalobě (resp. jeho argumentace ohledně údajného nenaplnění formálních znaků předmětné skutkové podstaty byla nedůvodná). Tato námitka je proto rovněž nedůvodná.

IV. Závěr a náklady řízení

25. S ohledem na výše uvedené soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok I).
26. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne podle § 104a odst. 1 s. ř. s. pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 4. dubna 2022

Mgr. Josef Straka, v. r.
samosoudce